

உ
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம்-சங்கானை

அமரர் அ. கந்தையா அவர்களின்

வாழ்க்கைத் துணைவி

திருமதி. ஜெயலட்சுமி அம்மா

அவர்களின்

சிவபதம்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

1988

ஆனந்தர் அச்சம் யாழ்ப்பாணம்

മുദ്രണം

തൃശ്ശൂർ-മുദ്രണാലയം

തൃശ്ശൂരിൽ പാലക്കാട് റോഡിൽ

മുദ്രണാലയം

പാലക്കാട് റോഡിൽ മുദ്രണാലയം

തൃശ്ശൂർ

മുദ്രണാലയം

1901

1901

മുദ്രണാലയം

சிவமயம்

அமரர்
திரு. அம்பலவாணர் கந்தையா
அவர்கள்

தொற்றம்:
1882

நிறைவு:
1989

சென்னை

சென்னை
பெரியகோட்டை அருகே
சென்னை

1955

1955

டெ.
சிவமயம்

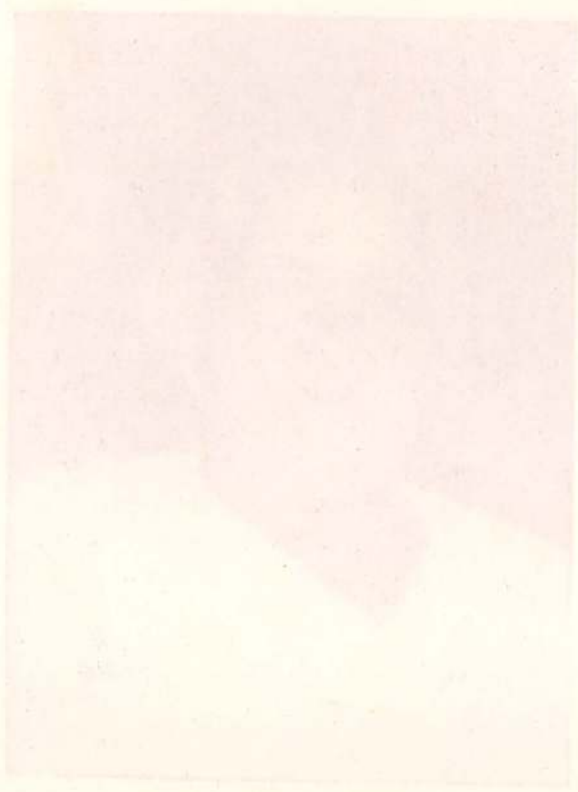

அமரத்துவம் எய்திய
திருமதி க. ஜெயலட்சுமி அம்மா

தொற்றம்;
29- 3- 1908

நிறைவு
28- 12. 1987

சென்னை

மதுரை மாவட்டம்
மதுரை மாவட்டம், க. இராஜா

1951-52

1951-52

முருக வழியாடே முத்திக்கு வழி

கிருதயுகத்தில்
 திரேதா யுகத்தில்
 துவாபர யுகத்தில்
 கலி யுகத்தில்

பிரம்மவிசாரனையும்
 ஸ்ரீ சாமனும்
 கிருஷ்ணனும்
 ஸ்ரீ சுப்ரமணியரும்

ஊரமருளும் மூர்த்தங்களாகும் என சற்குமார
 வசன சுலோகம் கூறுகிறது.

வேதமே மயில் வாகனமாகவும், ஓங்காரமே
 சுப்ரமணிய மூர்த்தமாகவும், பிரம வேதத்தை சக்தி வேலா
 கவும், முருகனை வழியாடாற்றும் முறைமையாகும். பிரம
 மாகிய சிவனும் முருகனும், ஒன்றேயாதலால் முருக வழி
 பாடு முத்தியைத் தருவதாகும். இகனையே கந்தபுராணமும்
 “அருவமுமி உருவுமாகி அநாதியாய் பலவாய் ஒன்றாய்
 பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகி”
 என அறிவிக்கின்றது. தன்னைத் தானே அறிய, பிரமத்தை
 அறிய, முருக வழியாடே சிறந்தது.

சங்களையம்பதி தொன்று தொட்டு முருகவழி
 பாடு மிகுந்த ஊராகும். அதில் வெல்வில் முருகனை தன்
 குல தெய்வமாகப் பெற்று தின வழிபாடாற்றிய பெருமை
 யுடையவர் ஸ்ரீ மதி. கந்தையா ஜெயலக்ஷ்மி அம்மா அவர்
 களாகும். அவர் தன் தினசரி வழிபாட்டில் முருக மந்திர
 மாகவும், காக்கும் கவசமாகவும், விளங்கும் கந்தசஷ்டிக்
 கவசத்தைப் பாராயணம் பண்ணுபவராவார். அதோடு
 தான் பெற்ற செல்வம் பிள்ளைகள், வாழ்வு அனைத்துமே
 முருக வழிபாட்டினாலேயே கிடைத்த தென்றும், அதனாலேயே
 காலகாக்கப்படுமென்ற திட நம்பிக்கையுடையவராகும்.
 அவரது மறைவு எமக்கு பெரும் இழப்பும், கவலையும்,
 உடைத்தாயினும் அவர் முருக நிழலில் முத்தி அடைவார்
 என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர் ஆன்மா சாந்தி அடைவதாக.

ஓம் சாந்தி

“காக்க காக்க கனகவேல் காக்க”

உ
சிவமயம்

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோந் துன்பம்போநெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக்—கதித்தோங்கும்
திஷ்டையுங்கை கூடு நிமலரருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள்

அமரரிடர் தீர வமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

தூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மைய னடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக

நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிநி வேலவன் நித்தம் வருக
சரவண பவனூர் கடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோநம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
வசர வணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யாமும் மிளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
சண்முகன் றீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக
ஆறு முகமும் அணிமுடி யாரும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சூட்டியும்
ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழுகிய மார்பில்
பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
முப்புரி தூலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பள குடைய திருவயி றுந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ரர்வும்
இருதொடையழகும் இணைமுழுந் தாளும்
திருவடி யதனிற் சிலம்பொலி முழங்க

செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 0000 0000 0000 0000
 டகுடகு டிகுகு டங்கு டங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யானும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் மரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா வினோதனென்று
 உன்றிரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியாற் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே விரண்டுங் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக விரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டுங் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை யிரத்த வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே விருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக விரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க

பழுபதி னூறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்துடை யிரண்டும் பகர்வேல் காக்க
 கணைக்கால் முழுந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர வடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா னுடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்மெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வயிரவேல் காக்க
 அரையிரு டன்னில் அணையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்கத்
 தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்கக்
 காக்கக் காக்கக் கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியி னோக்கத்
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்கப்
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபடப்
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வாலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 கொள்ளிவால்ப் பேய்களும் குறனைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராகுதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேறி இத்துன்ப சேனையும்

எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்ப்படு மண்ணரும்
கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டர ளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
பூனைமயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்
காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதுமஞ் சணமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றூர் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட,
காலதூ தன்னைக் கண்டால் கலங்கிட,
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட,
வாய்விட்டு அலறி மதிக்கெட்டு ஓடப்
படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றூல்
கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு:
கட்டி உருட்டு, கால்கை முறியக்
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு, விழிகள் பிதுங்கிட,
செக்கு செக்குச் செதில் செதிலாக
சொக்கு சொக்குச் சூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
பற்று பற்று பகலவன் தணல் எரி
தணல்எரி தணல்எரி தணல்அது ஆக
விடுவிடு வேலை, வெருண்டது ஓடப்
புலியும் நரியும் புந்நரி நாயும்
எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்து ஓடத்,
தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விஷங்கள் கடித்துஉயர் அங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க

ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அறணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என் தனைக் கண்டால்
 நில்லாது ஓட நீளனக்கு அருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்கு உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்காக
 மண்ணுள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன் திரு நாமமும்
 சரவண பவனே! சையொளிபவனே!
 திரிபுர பவனே! திகழ்ஒளி பவனே!
 அரிதிரு மருகா! அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்!
 கந்தா! குகனே! கதிர்வே லவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா! கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா!
 தணிகா சலனே! சங்கரன் புதல்வா!
 கதிர்கா மத்துஉறை கதிர்வேல் முருகா!
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா!
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா!
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா!
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத்து அரசே!
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றும்
 என்நா இருக்க, யான் உனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந்து இருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேசமுடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றதுநீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன் அருள் ஆக

அன்புடன் இரட்சி, அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக, வேலா யுதரூர்!
 சித்திபெற்று அடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்களன் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பதுஉன் கடன்:
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே:
 பிள்ளையென்று அன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மைந்தனென் மீதுஉன் மனமகிழ்ந்து அருளித்
 தஞ்சமென்று அடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிப்
 பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடன்ஒரு நினைவது ஆகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுஉருக் கொண்டு
 ஒதியே ஜெபித்து உகந்து நீறுஅணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயலது அருளுவர்
 மாற்றவ ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரெட்டா வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்

பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட். சுமிக்கு விருந்துண வாசச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி விருக்கும
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ள
 மேவிய வடுவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே பேரற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேவா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயினட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவலம்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்.

முற்றிற்று.

தோத்திரம் பாடல்கள்

1 ஸ்தானம்

பண் — தக்கராசம்

கணபதி தாளத்தின்போது
(கொடிமரத்தருகில்)

மடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சுங்கீழ்
உடையுங் கொண்ட வருவமென் கொலோ.

(சம்பந்தர்)

2 மூலிக தாளத்தின்போது
(கொடி மரத்தருகில்)

பண் — காந்தாரபஞ்சமம்

மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்
சிந்தை யுணின்றவர் தம்மையாள்வன
செந்தழ லோம்பிய செம்மை வேதியர்க்
கந்தியுண் மந்திரமஞ் செழுத்துமே.

(சம்பந்தர்)

3 சிம்மதாளம்

பண் — நட்பாடை

(கொடி மரத்தருகில்)

கொன்று செய்த கொடுமையாற் பல சொல்லவே
நின்ற பாவவினை கடாம் பல நீங்கவே
சென்று சென்று தொழுமின் றேவர் பிராணிநீ
கன்றினோடு பிடி சூழ் கழுக்குன்றமே.

(சம்பந்தர்)

4 மயூரதாளம்

பண் — இத்தனம்

(கொடி மரத்தருகில்)

பாதம் பணிவார்கள் பெறுபண்டம் மதுபணியா
யாதன் பொருளானே னறிவில்லே னருளாளா
தாதார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரூ
ளாதீயுனக்காளாயினி யல்லேனெனலாமே (ட்டுறையு

(சந்தரர்)

5 பிரமசந்தி
(மத்தி)

பண் — மேகராகம்

செல்வமல்கிய செல்வர் பராய் துறைச்
செல்வர் மேற் சிதையாதன
செல்வன் ஞான சம்பந்தன் செந்தமிழ்
செல்வமாமிவை செப்பவே.

(சம்பந்தர்)

6 இந்திர சந்தி
(கிழக்கு)

பண் — காந்தாரம்

ஆற்றலடல் விடையேறு மாலாவாயான்றிரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம்பந்தன்
றேற்றித் தென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர்தாமே

(சம்பந்தர்)

7 அக்கினி சந்தி
(தென் கிழக்கு)

பண் — கொல்வி

மண்ணினல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணினல் லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவில்
கண்ணினல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகையிருந்ததே

(சம்பந்தர்)

8 யமசந்தி
(தெற்கு)

பண் — கௌரிகம்

நந்தி நாம நமச்சிவாய வெணுஞ்
சந்தையாற் றமிழ் ஞானசம்பந்தன் சொற்
சிந்தையான் மகிழ்தேத்த வல்லாரெல்லாம்
பந்தபாச மறுக்க வல்லார்களே.

(சம்பந்தர்)

9 திருசந்தி
(தென் மேற்கு)

பண் — தட்டபாடை

அங்கமும் வேதமு மோது நாவர்
அந்தணர் நாளு மடிபரவ
மங்குண் மதிதவழ் மாடவீதி
மருகனிலாவிய மைந்த சொல்லாய்

செங்கயலார் புனற் செல்வமல்கு
 சீர் கொள் செங்காட்டங் குடியதனுள்
 கங்குல் விளங்கெரி யேந்தியாடுங்
 கணபதி யீச்சரங் காமுறவே.

(சம்பந்தர்)

10 வருண சந்தி
 (மேற்கு)

பண் — சீகாமரம்

நீ நாளும் நன் நெஞ்சே நினைகண்டாய் யாரறிவார்
 சாநாளும் வாழ் நாளுஞ் சாய்க்காட்டெம் பெருமார்க்கே
 பூ நாளும் தலை சுமப்ப புகழ் நாமம் செவிகேட்ப
 நா நாளும் நவின்றேத்தப் பெறலாமே நல்வினையே

(சம்பந்தர்)

11 வாயு சந்தி
 (வடமேற்கு)

பண் — தக்கேசி

பூவார் மலர் கொண்டடியார் தொழுவார் புகழ்வார் வானோர்
 மூவார் புரங்கொரித்தவன்று மூவர்க்கருள் செய்தார் (கள்
 தாமாமழை நின்றதிர வெருவித் தொறுவின் னிரையோ
 ஆமாம் பிணைவந்தணையுஞ் சாரலண்ணுமலையாரே. (டும்

(சம்பந்தர்)

12 குபேர சந்தி
 (வடக்கு)

பண் — தக்கராகம்

பொடியுடைமார்பினர் போர் விடையேறிப் பூககணம் புடை
 கொடியுடைபூர் திரிந்தையங்கொண்டு பலபலகூறி (குழ
 வடிவுடை வானெடுங் கண்ணுமை பாகமாயவன் வாழ்
 (கொளிபுத்தூர்
 கடிசுமழ் மாமலரிட்டுக் கறைமிடற்றானடி காண்போம்.

(சம்பந்தர்)

13 ஈசான சந்தி
 (வட கிழக்கு)

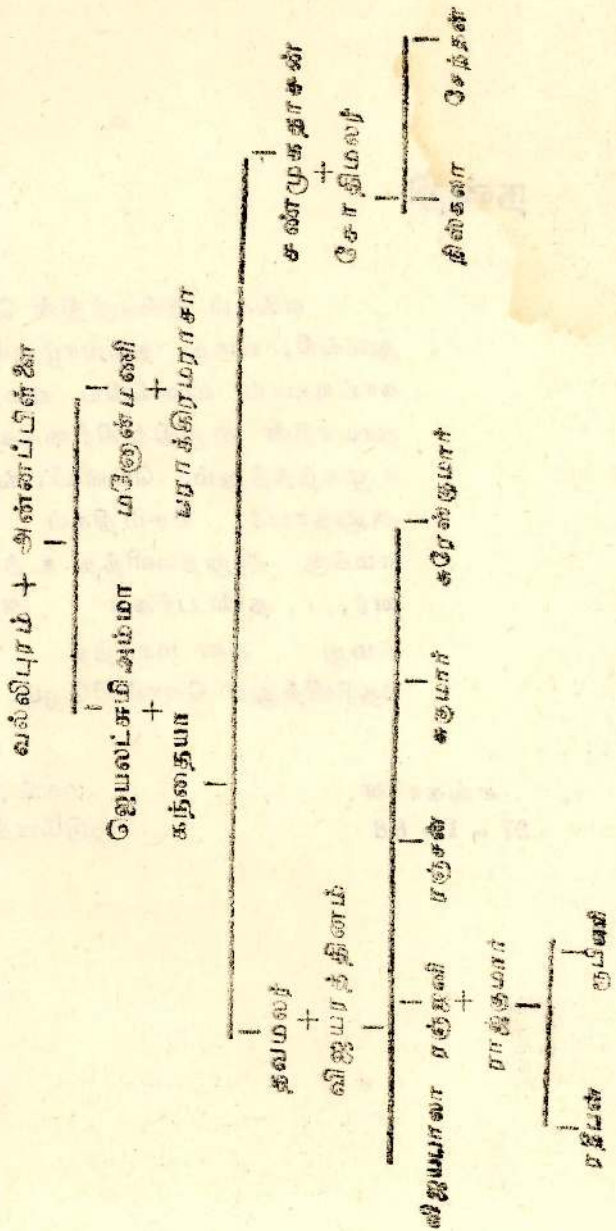
பண் — சாலாபாணி

(சாதாரி)

தலையே நீ வணங்காய் — தலை
 மாலை தலைக் கணித்து
 தலையாலே பவி தேருந் தலைவனை
 தலையே நீ வணங்காய்.

(அப்பர்)

வம்சாவழி

நன்றி

எங்கள் இல்லத்தின் தெய்வமாகத் துலங்கி, எமது நல்வாழ்வுக்கு ஒரு வழி காட்டியாய் விளங்கிய எமது அன்புத் தாயாரின் இறுதிக் கிரிகைகளின் போது சமூகந்தந்தும், வெளியிடங்களிலிருந்து அனாதாபச் செய்திகள் அனுப்பியும் எமக்கு ஆறுதலளித்த உற்றூர், உறவினர், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

சங்காணை
27 - 1 - 88

மகள், மகன்
குடும்பத்தினர்

